

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Ἐπίκουρου Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΑΝΤΟΝΑ Ἕνα φαινόμενο θρησκευτικῆς παρακμῆς

Βασικό γνώρισμα τοῦ ἀρχαίου παγανιστικοῦ κόσμου ὑπῆρξε ἡ λατρεία ζώντων ἢ νεκρῶν ἀνθρώπων, ὡς θεῶν. Ἀναμφιβόλως, ἡ πρακτική αὐτή ἦταν ἕνα φαινόμενο ἀκραίας θρησκευτικῆς παρακμῆς τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου, πού δέν εἶχε γνωρίσει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Τό θλιβερό καί παρακμιακό αὐτό φαινόμενο δυστυχῶς ἐπανεμφανίστηκε καί στά τέλη τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα μέ τή λατρεία καί τή δημιουργία «Ἐκκλησίας» ὡς λατρευτικῆς κοινότητος γιά τή λατρεία ἑνός μεγάλου Ἀργεντινοῦ ποδοσφαιριστῆ, τοῦ Ντιέγκο Μαραντόνα.

Φανατικοί θαυμαστές του δημιούργησαν τό 1998 τή λεγόμενη «Ἐκκλησία τοῦ Μαραντόνα» (Iglesia Maradoniana) κτίζοντάς του καί ναό στήν πόλη Ροσάριο τῆς Ἀργεντινῆς, ἀφιερωμένο σ' αὐτόν.

Σύμφωνα μέ στατιστικά στοιχεία ὑπολογίζεται, ὅτι ἡ παρακμιακοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτήρα λεγόμενη «Ἐκκλησία τοῦ Μαραντόνα» ἀριθμεῖ περίπου 100.000 μέλη μέ παρουσία καί στίς εὐρωπαϊκές χῶρες Ἰταλία καί Ἰσπανία. Οἱ ὀπαδοί τοῦ ἐν λόγω μορφώματος ἔχουν ἀντικαστήσει τό χριστιανικό ἡμερολόγιο, μέ δικό τους σύστημα χρονολογήσεως, γνωστό ὡς π. Ντ. – μ. Ντ. δηλαδή πρό καί μετά Ντιέγκο.

Ἔχουν συγκροτήσῃ δικό τους δεκάλογο, μία ἐκ τῶν ἐντολῶν τοῦ ὁποίου εἶναι τό νά δίνουν στά ἄρρενα παιδιά τους, τό ὄνομα Ντιέγκο. Ἔχουν ἐπίσης δημιουργήσῃ δικό τους «Τετραγράμματο» γιά τό ὄνομα τοῦ «θεοῦ», τό ὁποῖο συνδυάζει τό λατινικό ἀρχικό ὄνομα τῆς λέξεως θεός καί τόν ἀριθμό τῆς φανέλλας τοῦ Μαραντόνα καί εἶναι γνωστό ὡς «D10 S» . Εἶναι σαφές ὅτι πρόκειται γιά κακόγουστη ἀνάμειξη διαφορετικῶν στοιχείων θρησκευτικῶν καί μῆ.

Ἀντικατέστησαν τή χριστιανική ἐορτή τοῦ Πάσχα μέ τόν ἐορτασμό τῆς 22ας Ἰουνίου, ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ὁ Μαραντόνα τό 1986 εἶχε πετύχει νίκη στό Μουντιάλ ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ὁμάδας τῆς Ἀγγλίας. Στίς ἐορτές τοῦ ἐν λόγω μορφώματος περιλαμβάνονται τά γενέθλια τοῦ Μαραντόνα, ὅπως καί ἡ ἡμερομηνία ἀναλήψεως καθηκόντων του ὡς προπονητή τῆς ἐθνικῆς ὁμάδας τῆς Ἀργεντινῆς.

Τό δικό μας τελικό σχόλιο γι' αὐτή τή σύγχρονη μορφή θρησκευτικῆς παρακμῆς: «καί ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης» (Ματθ. 27, 64).